

Fraü Simon.

Bäh, bäh, bäh . . . das sin alles nur Flaüse . . . was fir e junger Mensch? wie heisst er? . . .

Herr Finot (lipft d'Achsle.)

Ich weiss es jo nitt! . . .

Fraü Simon,

Allons, allons . . . fahre-n-ab . . . un g'schwind e wenig, oder ich hol bol d'Wacht . . .

Herr Finot.

Nur kei so Lärme, güete Fraü . . . nur kei so Lärme . . . fir wer nimmt Sie mich denn eigentlig?

Fraü Simon.

Fir e-n-alter Spitzbüe, wo hat welle in's Hüs ku schliche . . . ah, Ihr hän g'meint, das Ding geht eso licht? . . .

Herr Finot (fangt lüt a z'lache).

Dunnerwetter noch emol! ich ha schint's 's Asäh nitt vom e Baron . . . nitt wohr, güete Fraü? . . . Ich will Ere denn sage, worum ass ich do bi . . . vor allem müess Sie wisse, ass ich dà letschte Winter uf Paris ku bi im e ziemlich misserawle Züestand . . .

Fraü Simon (b'schäüt ne. Fir sich).

Me sieht's jetz noch! . . .

Herr Finot.

Ich ha säller Tag scho achtevierzig Stund nit g'gesse g'ha un bi, halwer narrächtig vor Hunger, vor eme Comestible g'stande, un do hat mr dà junge Mensch do, wo wohrschinlig g'merkt hat, wo mi dr Schüeh druckt, d'Hälfte vo sim Sackgeld offriert: (fir sich) wo ha-n-i nur das G'sicht scho g'säh g'ha. . . . In Amsterdam vielleicht? . . . oder in New-York? vielleicht in Mexiko? . . .

Fraü Simon.

Oh, wenn Sie dr Herr Emil meine, er isch noch nie so wit furt gsi . . .

Herr Finot.

Un das isch 's erste Mol, as ich uf Paris ku bi . . . do thüe-n-ich mich schint's trumpiere . . . Enfin . . . z'erst ha-n-is nitt welle anäh . . . ich heiss Peter Finot . . . e Name, wo nitt mit Bettler un nitt mit Schelm rimt . . . thien se mr e Dienst leiste, ha-n-ich em gsàit, sage Se mr e Mittel, fir uf dr Stell' e paar Sü z'verdiene . . . ich bi ewe ne Finot, ich ha mi Name nitt umsunscht . . . wenn ich hit nitt vor Hunger stirb, so will ich mich nocher scho wieder üerisse. « Uf dr Stell' weiss i keins, » isch si Antwort gsi, « awer do sin zwei Finfer, mi ganz Vermöge, nämme Se ein dervo » . . . Oh! wie hat mich das Geld ag'lacht! . . . ich ha scho lang keins meh g'säh g'ha . . . ich, wo als hätt kenne schwimme drin! . . . Doch ha-n-ich mich bezwunge . . . Ich will kei Almüese, ha-n-ich em gsàit . . . « 's isch kei Almüese, hat er mir züer Antwort gà, 's isch nur g'lehnt, » un hat mr derno ein vo sine Finfer in d'Hand druckt . . .

Fraü Simon.

Oh, das gliicht em ganz, im Herr Emil, 's isch dr beste Mensch uf dr Welt . . .

Herr Finot.

Wo-n-ich das Geld g'spirt ha in dr Hand, so isch's mr ganz heiss worde . . . D'Scham un dr Hunger hän sich g'stritte mitnander, un ebbes Heisses isch mr in d'Aüge ku schiesse . . . 's isch also d'Armüeth, wo in dr Misère lehnt hit, ha-n-ich züe-n-em g'sàit un ha-n-em d'Hand druckt . . . bäh! . . . ich bi ne Finot, un so schnell as d'Chance läuft, verwitsch ich se doch wieder; wänn Se mir Ihre Name un Ihre-n-Adresse gà, junger Mensch? Doch anstatt mir z'antworte, hat er as wie verzuckt in ere Jumpfere nog'lüegt, wo grad duregange-n-isch . . .